

KRITISKE DISKUSSIONER

Af økonom, cand. Scient. Adm. Henrik Herløv Lund

ikke partiorganiseret medlem af centrum - venstre

www.henrikherloevlund.dk

herloevlund@mail.dk

Analyse, kommentar og debatindlæg

SF EFTER LANDSMØDET: SØVNDAL ELLER/OG KAOS?

INTRO:

- *Udfaldet af SF's landsmøde blev en sejr for højrefløjen.*
- *Men samling er næppe nok til at vende vælgerskuffelsen.*
- *SF går nu endnu mere til højre med massive velfærdsbesparelser og dermed risiko for yderligere vælgerflugt.*
- *I stedet for Søvnal eller kaos kan det ende som Søvnal OG kaos.*

1. HØJREFLØJEN VANDT.

Højrefløjen fik valgt deres næstformand, Tesfaye. Godt nok med Touborg som anden næstformand, men med hende på deltid og Tesfaye som fuldtidsnæstformand er der næppe tvivl om, hvem der har fat i den lange ende. Tesfaye skal nu ud og sikre "ro på bagsmækken.

Partidemokrati afløses i endnu højere grad af topstyring.

Højrefløjen fik flertal i landsledelsen og satte en række centrale personer ind (Jesper Petersen, Emilie Turunen, Jonas Dahl), som fremover skal sikre, at partiorganisationen forbliver i overensstemmelse med den daglige ledelse under Möger og Søvnal. Hermed bliver landsledelsen i nok så høj grad bliver et kontrolorgan som et beslutningsorgan. Kritikere og intern debat får det svært i SF fremover.

Og højrefløjen undgik, at landsmødet blandede sig i politikførelsen i og i forhold til regeringen. Bindinger omkring topskattelettelse og ejendomsskat kom ikke igennem. Hermed gav partiets flertal mandat til Søvnals kurs - uanset at den nu går skarpt til højre og er drejet 180 grader i forhold til, hvad SF traditionelt har stået for og gik til valg på.

2. KRITIKERNE TABTE.

SF s venstrefløj tabte til gengæld. Selv forsøg på at grave SF s traditionel modvilje mod skattelettelse og skattestop kom ikke igennem og venstrefløjen er i mindretal i landsledelsen. Også fordi SF s traditionalister nok bakkede op om Fuglsangs kandidatur og om magtdeling, men også op om regeringsdeltagelsen og Søvndals og Mögers politiske kurs. Problemet var i sidste ende for både "traditionalister" og venstrefløj, at de ikke havde noget egentligt politisk alternativ til Søvndals og Mögers kurs og projekt. Traditionalisterne slet intet. Og venstrefløjen kun enkelte mærkesager i opposition til højrefløjen (folkeparti, finanspagt, skat). Og med en nu givet aktiv og udfarende Tesfaye som næstformand og en mere "tung" og kontrollerende landsledelse får kritikere og partidemokrati det ikke lettere i SF.

3. (HØJRE)SOCIALDEMOKRATISK KURS KONFIRMERET.

Søvndal har kaldt sit projekt for "moderne socialisme" og Möger talt om "ny økonomisk realisme". Indholdet heri er, at SF efter at have gennemført VK s reformer (førtidspension og fleksjob, specialundervisning, budgetlov, finanspagt) nu tilmed i SRSF s kommende 2020 - plan forpligter sig på massive velfærdsbesparelser. Det garneres med øget uddannelse og grøn omstilling - men det er sukker på en grundlæggende borgerlig økonomisk politik.

Det har ikke meget med "moderne socialisme" at gøre, men mindre til forveksling om "(højre)socialdemokratisme. Ligesom den "nye økonomiske realisme" mest af alt ligner neoliberalistisk økonomisk politik - med lidt sukker på.

SF kommer i endnu højere grad til at stå for blå politik - godt nok en lidt lysere blå end Løkkes mørke og grumsende, men immervæk stadig blå.

Valgprogrammets mærkesager om skatteforhøjelser, velfærdsloft og betalingsring er fortrængt - nu byder SF på økonomisk genopretning gennem massive velfærdsbesparelser og topskattelettelse.

SF synes på vej til at være et andet (højre)socialdemokrati.

4. SØVNDAL ELLER KAOS.

Man kan på sin vis undre sig over, at SF s landsmødedeltagere ikke forholdt sig til denne udvikling, som næppe giver SF mere medvind blandt vælgere.

I stedet for at forholde sig til politikken vendte landsmødet sig mod samling og selvbekræftelse. Man vendte på trods af mange politiske diskussioner ryggen til de politiske realiteter i SF s fremtidige kurs.

Forklaringen er nok dels at højrefløjen behændigt spillede på netop frygt for splittelse og på trangen til sammenhold heroverfor.

En del lod sig tilsyneladende også lulle i søvn af, at højrefløjen tilsyneladende var åben for magtdeling, hvilken drøm dog kom til en brat ende da højrefløjen i landsledelsen efter landsmødet alligevel vragede traditionalisternes Fuglsang og de grønnes Pia Olsen Dyhr slet ikke blev valgt ind. Men først og fremmest er problemet nok, at alternativet til Søvndal og hans projekt stod uklart - at kritikerne på trods af stedvis opposition ikke havde - eller turde fremlægge - et mere sammenhængende alternativ hertil.

Det var Søvndal eller kaos, tænkte mange nok

5. DET GAMLE SF BEGRAVET?

Kritikerne byggede i stedet nok så meget på "det gamle, klassiske SF". Udfaldet af landsmødet er imidlertid, at det endegyldigt er begravet.

No return.

SF har desværre nok regeringsperioden ud forskrevet sig til Søvndal og Mögers (højre)socialdemokratiske kurs.

6. RISIKO FOR AT SF ENDER SOM ET MARGINALISERET, ANDET SOCIALDEMOKRATI.

Men selvom landsmødet altså valgte sammenhold og selvbekræftelse og opbakning bag ledelsen fremfor at forholde sig til den højresocialdemokratiske udvikling og politik, som højrefløjen vil føre SF ud i, er problemerne ikke overstået for SF.

De er formentlig kun startet.

SF står som beskrevet til en endnu stærkere højredrejning og til selv at skulle føre kniven overfor velfærden.

SF s vælgere vil nok have endnu sværere ved at genfinde sig selv heri end de efter valget har haft det med, at SF har vendt 180 grader i forhold til det, som SF s ledelse gav vælgerne at stemme på. Risikoen for endnu stærkere vælgerflugt er åbenlys og for et sviende valgnederlag, når SF skal stå til ansvar overfor disse skuffede vælgere.

SF s højreledelse ofrede ved regeringsdeltagelsen politikken for ministerposterne.

Højrekursen risikerer også på ministerposternes alter at ofre partiet, der kan ende som et marginaliseret andet højresocialdemokrati.

7. SØVNDAL - OG KAOS.

Landsmødet valgte sammenhold og selvbekræftelse fremfor at forholde sig til den politiske udvikling i og for SF.

Det vil formentlig nok give ro indadtil - men om det er nok til at redde SF er et helt andet spørgsmål?

I sidste ende er der næppe i lille Danmark plads plads til to (højre)socialdemokratier. Landsmødets opbakning bag højreledelsen risikerer derfor at ende som "Søvndal OG kaos".

Og højrefløjens unge løver, hvis SF ender som et marginaliseret lille andet socialdemokrati - tja til den til finder de nok "andre karriereveje".

8. INGEN GRUND TIL GLÆDE ELLER HOVEREN.

Der synes ingen grund til hverken at glæde sig eller hovere over SF s fortsatte højredrejning og deroute.

Ikke alene SF risikerer at tabe herved.

Men også arbejderbevægelsen og venstrefløjen i Danmark i bred forstand svækkes naturligvis, når de to væsentligste ikke – borgerlige partier – S og SF – overtager de borgerliges økonomiske politik.

Og værst: Forsvaret af velfærdsstaten svækkes – måske afgørende -, når S og SF i større omfang selv begynder at svinge sparekniven.

Man må håbe, at kræfter, som vil udvikle og ikke afvikle velfærdsstaten, finder sammen udenfor disse partier.

9. LØKKE TILBAGE – OG FRIT LØB MOD MINIMALSTATEN?

Bekymrende er også risikoen for sviende valgnederlag for S + SF ved næste valg, hvilket risikerer at sende begge partier ud i en søgen efter nye leder.

Men først og fremmest risikeres, at Løkke og et styrket Venstre nærmest fejles ind i regering – i et fravalg af SRSF.

Det vil formentlig blive et venstre og et Løkke, som i forstærket grad vil gennemsætte sin neoliberalistiske politik for tilbagerulning af velfærdsstaten.

Og hvis S + SF er stærkt svækkede og oven i købet selv har givet bolden op til afvikling af velfærden, vil Løkke kunne få frit løb mod minimalstaten.

Så risikerer vi, at velfærdsstaten i løbet af få år uigenkaldeligt nedbrydes.

Henrik Herløv Lund, uafhængig økonom – cand. scient. adm.

Ikke partitilknyttet medlem af centrum venstre

Kendt fra den tidligere "Alternative velfærdskommission".

HENVISNING:

Vederlagsfrit abonnement på de to nyhedsbreve KRITISKE ANALYSER (om velfærd og økonomi) og

KRITISKE DISKUSSIONER (om regering og politik) tegnes ved at maile til herloevlund@mail.dk

Alle rapporter og artikler kan downloades fra www.henrikherloevlund.dk